

Pół wieku mija od chwili, gdy młodziutki słuchacz historii na Uniwersytecie Lwowskim Ludwik Finkel, na zebraniu akademickim Kółka historyków, poruszył myśl rozpoczęcia pracy nad bibliografią historii polskiej. Myśl znalazła natychmiastowy oddźwięk. Inicjator zorganizował rzecz całą, przeprowadził podział pracy, ułożył starannie obmyślany system. Z tych maluchnych początków urosło z biegiem czasu ogromne, monumentalne dzieło (1889—1914), owoc długoletniej pracy, która pochłonęła większą część życia autora. Objęło ono historię naszą po rok 1815, a historjografię po rok 1900.

O ogromie tego dzieła i włożonej w nie pracy świadczą następujące cyfry: 270 arkuszy druku, 2.150 stron wielkiej oktawy, 34.305 numerów pozycji, a conajmniej trzy razy tyle tytułów.

Jaką jest wartość i znaczenie tej księgi, o tem wiedzą wszyscy, którzy pracują nad dziejami Polski. „Bibliografia Historji polskiej“ prof. Finkla — to pozornie najsuchsza z naszych ksiąg historycznych, bo obejmuje tylko dziesiątki tysięcy tytułów — ale jest zarazem najpopularniejszą, do której każdy ucieka się po wskazówki i rady, kto zbiera materiał do historii naszej. Jest ona stałą towarzyszką każdego historyka, pewnym i niezawodnym jego doradcą i drogowskazem, jest podręcznikiem, bez którego nikt się obyć nie może, który każdy niezliczone razy przekartkować jest zmuszony. Księgą tą wzniosł prof. Finkel obok dziesiątek większych i mniejszych znakomitych dzieł i rozpraw — sam sobie niespożyty pomnik zasługi i sławy, który go czyni najbardziej znanym z naszych dziejopisów.

Grono kolegów, przyjaciół i uczniów prof. Finkla postanowiło, z okazji zbliżającego się półwiekowego jubileuszu, wyrazić Mu wdzięczność ogółu za opracowanie bibliografji i za działalność całego jego życia, tak bogatą w owoce dla nauki i dla Uniwersytetu. Na zebraniu w dniu 28/XI. 1925 r. uchwalono wybić medal na Jego cześć.

Podpisany Komitet zwraca się do wszystkich, którzy łączą się z tą myślą, z uprzejmą prośbą o przystąpienie do tej akcji przez nabycie medalu i zaznaczenie w ten sposób swojej czci dla Dostojnego Jubilata.

Medal wykonany przez znanego art. rzeźbiarza prof. Wojciecha Przedwojewskiego, a wybity w Mennicy Państwowej w Warszawie, kosztować będzie w drodze subskrypcji 15 zł. egzemplarz brązowy o średn. 55 mm., a 35 zł. srebrny. Po zamknięciu subskrypcji cena medalu brązowego wyniesie 20 zł., zaś srebrnego 50 zł.

Termin subskrypcji upływa z dniem 15 stycznia 1927 r. Pieniądze na medal uprasza się nadsyłać załączonym czekiem P. K. O. na rachunek nr. 152.226.

We Lwowie, w listopadzie 1926 r.

KOMITET:

Stanisław Zakrzewski
prezes

Rudolf Mękicki
sekretarz

CZŁONKOWIE KOMITETU:

*Eugenjusz Barwiński, Franciszek Biesiadecki, Ferdynand Bostel, Franciszek Bujak,
Aleksander Czołowski, Władysław Podlacha, Jan Ptaśnik, Kazimierz Twardowski,
Kazimierz Tyszkowski, Tadeusz Urbański.*